

[Formanden]

Medlem af folketinget Maisted (FD) har meddelt mig, at han ønsker til justitsministeren og arbejdsministeren at stille følgende:

Forespørgsel.

»Hvilke konsekvenser vil redegørelsen af landsdommer Niels Larsen om statens forskudsvisse udbetalinger til arbejdsløshedskasserne til dækning af udgifterne til arbejdsløshedsdagpenge m.v. få?«

(Forespørgsel nr. F 9.)

Skriftlig fremsættelse af forslag:

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

Herved har jeg den ære for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti for lån og rentetilskud til visse landmænd.

(Lovforslag nr. L 31).

Efter forslaget forlænges fristen for at ansøge om statsgaranti for gældssaneringslån med indtil 12 måneder, idet det er en forudsætning for forlængelsen, at tilsagn om garanti kan ydes inden for den allerede eksisterende garantiramme på 4,5 mia kr.

Gældssaneringslovens ansøgningsfrist udløber den 31. oktober 1984. Det forventes, at der pr. denne dato vil være indkommet ansøgninger om statsgaranti og rentetilskud fra godt 8.000 landmænd.

Da yderligere formentlig 1.500–2.000 landmænd skønnes at have behov for en økonomisk sanering, foreslås som et led i ordningens endelige afvikling den nævnte forlængelse af ansøgningsfristen.

Det er hensigten, at ordningen ikke skal forlænges yderligere, og som led i afviklingen foreslås det samtidig at ophæve lovens bestemmelse om rentetilskud til gældssaneringslån og om statsgaranti for finansiering af høsttab for landmænd, der ikke opfylder betingelserne for at opnå gældssaneringslån, men som har en gældsprocent på over 45.

Idet jeg for øvrigt henviser til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, anbefaler jeg forslaget til tingets velvillige behandling.

Boligministeren (Bollmann):

Hermed tillader jeg mig for folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om begrænsning af energiforbruget i bygninger. (Ændret finansiering af energikonsulentordningen).
(Lovforslag nr. L 33).

Forslaget skal ses som et led i regeringens politik om øget brugerbetaling. Det foreslås således, at udgiften til administrationen af energikonsulentordningen, der ifølge varmesynsloven i dag skal udredes af staten, efter 1. januar 1985 dækkes af de direkte brugere af ordningen.

Jeg skal i øvrigt henvide til lovforslaget og dets bemærkninger.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af mineralvand, visse safter samt af læskedrik-koncentrater m.v.

(Lovforslag nr. L 34).

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger.

(Lovforslag nr. L 35).

1. januar 1984 indførtes en afgift af visse safter og af læskedrikkoncentrater på 40 øre pr. liter drikkeklar læskedrik. De pågældende safter (blandet sød saft), der er tilsat sukker med henblik på at kunne drikkes efter fortynding, har hidtil været fremstillet på basis af safter, der er umiddelbart drikkelige, først og fremmest æblesaft.

Afgiften har imidlertid medført, at blandet sød saft i stort omfang nu fremstilles udelukkende af safter, der ikke er umiddelbart drikkelige. Anvendelse af sådanne safter fritager færdigvaren for afgift.

Danske æbleproducenter og producenter af orangeade (der konkurrerer med de nævnte safter) stilles herved i en uheldig konkurrencemæssig situation, og staten mister et forventet provenu af afgiften.

I forslaget om ændring af lov om afgift af mineralvand, visse safter samt af læskedrikkoncentrater m.v. foreslås det at ophæve afgiften af de nævnte safter og læskedrikkoncentrater. Herved genetableres den afgiftsmæssige ligestilling på dette område.

Forslaget om ændring af lov om afgift af visse detailsalgspakninger medfører en forhøjelse af emballageafgiftssatserne med ca. 1/3.

[Ministeren for skatter og afgifter]

En sådan forhøjelse vil under forudsætning af uændret forbrug indbringe et årligt merprovenu på ca. 50 mill. kr., svarende til det provenu, afgiften af blandet sød saft og læskedrikkoncentrater skulle have indbragt ved uændret forbrug.

Idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslagene, skal jeg anbefale lovforslagene til tingets velvillige behandling.

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sømandsskat. (Forhøjelse af sømandsfradraget og udenrigsfartfradraget).

(Lovforslag nr. L 36).

Efter lovforslaget forhøjes sømandsfradraget fra 720 kr. til 800 kr. om måneden og udenrigsfartfradraget fra 1.100 kr. til 1.400 kr. om måneden.

Sømandsfradraget træder for personer under sømandsskatteordningen i stedet for lønmodtagerfradraget og 2.000 kr.s-fradraget for livsforsikringer m.v., herunder syge- og ulykkesforsikring. Sømandsfradraget træder også i stedet for eventuelle fradrag for udgifter ved det indtægtsgivende arbejde om bord, det vil først og fremmest sige fradrag for udgifter til sødstyr.

Udenrigsfartfradraget ydes for en mere ubestemt gruppe udgifter i forbindelse med tjeneste i udenrigsfart, ligesom der også ved fastsættelsen af fradraget tages et vist hensyn til, at sømænd i udenrigsfart lever under andre vilkår end befolkningen i land.

Personer under sømandsskatteordningen har i modsætning til personer under landbeskatning ikke mulighed for at fradrage de faktiske udgifter til faglige kontingenter og arbejdsløshedsforsikring.

Disse fradrag er senest reguleret med virkning fra lønningsåret 1982, og det er anset for rimeligt, at der nu foretages en justering med virkning fra 1. januar 1985.

Ændringerne skal indarbejdes i sømandsskattetabellerne, der skal være rederierne og skibsførerne i hænde inden 1. januar. Jeg skal derfor anbefale lovforslaget til en velvillig og hurtig behandling.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om sygehusvæsenet, af lov om svangerskabshygijne og fødselshjælp og af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse. (Ændring af planlægnings- og godkendelsesbestemmelser).

(Lovforslag nr. L 37).

Lovforslaget er et led i gennemførelsen af regeringens planreform med sigte på videreudvikling og forenkling af de statslig-kommunale plansystemer. Et væsentligt led heri er, at statslige godkendelsesbestemmelser foreslås ophævet.

På sygehusområdet indebærer ophævelsen af godkendelsesbestemmelserne, at amtskommunerne får mulighed for at gennemføre en mere fleksibel tilpasning og omlægning af sygehusvæsenet uden først at skulle indhente ministerens godkendelse heraf. Samtidig bliver ansvaret for sygehusplanlægningen mere klart placeret hos de myndigheder – amtsrådene – der har den faktiske beslutningskompetence og det økonomiske ansvar på sygehusområdet. Lovforslaget opretholder i øvrigt sygehusplanlægningen og fødselshjælpplanlægningen.

De hidtidige plansystemer på disse områder, herunder særlig kravet om statslig godkendelse af amtskommunernes sygehusplaner og fødselshjælpplaner m.v., stammer imidlertid fra en tid, hvor de væsentligste politiske problemer på sygehusområdet var dels en hensigtsmæssig styring af en ønsket udbygning af sygehusvæsenet, dels en hensigtsmæssig funktionel samordning af virksomheden på sygehusene i de enkelte amtskommuner.

Disse mål er nu stort set nået. Det er derfor nødvendigt at tilpasse plansystemerne til de nu foreliggende sygehusplanmæssige problemer, der først og fremmest består i tilpasning og omstilling inden for givne økonomiske rammer, der ikke giver mulighed for forøgelse af driftsudgifterne. Desuagtet skal der inden for disse rammer skaffes ressourcer til indførelse af nye undersøgelses- og behandlingsmetoder, der hele tiden opstår i kraft af den lægevidenskabelige udvikling.

Plansystemerne vil fortsat fungere som en væsentlig informationskanal mellem de centrale og de lokale sygehusmyndigheder omkring den forventede udvikling inden for sygehusvæsenet m.v. Der vil således fortsat